

Світлана Миколаївна ПОПОВА,

доктор юридичних наук, професор,

(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)

Максим Андрійович ТЕЛЬНИЙ

(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)

РОЛЬ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ЩОДО НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ФІЗИЧНИМ ОСОБАМ- ПІДПРИЄМЦЯМ

У статті проаналізовано роль та розкрито значення діджиталізації в діяльності органів виконавчої влади щодо надання адміністративних послуг фізичним особам-підприємцям в умовах сьогодення. Проаналізовано тенденцію та напрямок впровадження діджиталізації у діяльність органів виконавчої влади щодо надання адміністративних послуг фізичним особам-підприємцям. Перелічено переваги та недоліки впровадження діджиталізації. Встановлено, що станом на сьогодні діджиталізація в діяльності органів виконавчої влади щодо надання адміністративних послуг фізичним особам-підприємцям має переважно інноваційний характер, однак вбачається як прикладний і теоретичний, так і законодавчий базис для того, щоб українська держава зміцнила свої позиції на рівні розвитку інформаційно-комунікаційних технологій та мережевої економіки серед інших країн світу.

Ключові слова: діджиталізація, адміністративні послуги, органи виконавчої влади, фізична особа-підприємець.

Постановка проблеми. В умовах активізації євроінтеграційних процесів, пошуку шляхів до нових і якісних соціальних стандартів, а також необхідності відродження потенціалу та зміцнення національної економіки в цілому, великого значення в умовах сьогодення набуває процес діджиталізації в діяльності органів виконавчої влади щодо надання адміністративних послуг фізичним особам-підприємцям. У даному контексті, питання впровадження діджиталізації, як дієвого способу підвищення відкритості, прозорості і ефективності діяльності органів виконавчої влади щодо надання адміністративних послуг фізичним особам-підприємцям в умовах сьогодення є вельми актуальними, так як зазначений відносно новий для нашої країни процес впровадження цифрових технологій збору, передачі, а також зберігання і обробки даних надасть можливість фізичним особам-підприємцям в доволі зручному для них форматі оперативно і якісно самообслуговуватися, отримуючи від органів

виконавчої влади адміністративні послуги за допомогою електронних засобів комунікації.

Дослідження феномена діджиталізації у теоретичному і практичному вимірі здійснювали такі вітчизняні та зарубіжні науковці: Є. О. Малишко, М. Кіржецька, Ю. Кіржецький, В. І. Ляшенко, О. С. Вишневський, М. С. Міхровська, С. В. Коробка, С. Бреннен, Д. Крейз та ін. Водночас лишається чимало вільних зон наукового пошуку.

Метою статті є комплексне та всебічне дослідження ролі діджиталізації в діяльності органів виконавчої влади щодо надання адміністративних послуг фізичним особам-підприємцям в умовах сьогодення.

Методологічною основою дослідження є сукупність методів і прийомів наукового пізнання. Найбільш значущим є загальнонауковий діалектичний метод пізнання, який дав змогу дослідити окремі проблемні питання впровадження діджиталізації в діяльність органів виконавчої влади щодо надання адміністративних послуг фізичним-особам підприємцям в умовах сьогодення. Наукову основу дослідження склали наукові праці фахівців у галузі адміністративного права та інших галузевих правових наук.

Виклад основного матеріалу. Термін «діджиталізація» походить від англійського «digitalization» і в перекладі означає «оцифрування», «цифровізація» або «приведення в цифрову форму». У широкому сенсі він означає перехід інформаційного поля на цифрові технології, тобто те, що відбувається нині, іноді вживається на позначення конкретного акта переведення певної інформації з аналогового у цифровий формат для її більш легкого подальшого використання на сучасних електронних девайсах. Відповідно до Оксфордського словника англійської мови діджиталізація – це «запровадження або збільшення використання організаціями в певній галузі країни тощо цифрових і комп'ютерних технологій»¹.

«Діджиталізація», якісно відрізняється від «діджитизації», оскільки має на меті не елементарну зміну форми документу, а застосування інформаційно-комунікаційних технологій для того, щоб насамперед змінити якість повсякденного життя. Ведучи мову про популярну фразу «держава в телефоні», ми ілюструємо найпростіший варіант діджиталізації. Діджиталізація вже є більш складним явищем, порівняно з діджитизацією передбачає впровадження цифрових технологій в усі сфери управлінської діяльності, при цьому не замінюючи паперові носії, а переважно дублюючи їх².

Суб'єктами діджиталізації виступають держава, підприємства (установи, організації), фізичні особи-підприємці та фізичні особи. Об'єктом

¹ Brennen S., Kreiss D. Digitalization and digitization. Culture digitally. 2014. URL: <https://culturedigitally.org/2014/09/digitalization-and-digitization/> (дата звернення: 15.06.2023).

² Лалін А. В., Грінчук І. О., Оленюк Д.О. Діджиталізація економіки в Україні: сучасний стан та перспективи. *Електронний журнал «Ефективна економіка»*. 2022. № 7. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2022.7.22>.

є діяльність, якою вони займаються, а саме: сільськогосподарське виробництво, промисловість, торгівля, фінансова діяльність тощо. Реалізація цифрової трансформації відбувається шляхом використання ряду інструментів, які виконують забезпечувальну функцію для управлінських механізмів. Електронний бізнес обумовлює цифровізацію виробництва, а електронна комерція, погоджуючи інтереси продавця і покупця, призводить до цифровізації обміну та розподілу¹.

Одним із головних показників рівня розвитку інформаційно-комунікаційних технологій та мережевої економіки є індекс мережевої готовності (Networked Readiness Index – NRI). Індекс розроблено у 2002 році і раніше оголошувався всесвітнім економічним форумом (World Economic Forum) та міжнародною школою бізнесу INSEAD у рамках щорічної серії доповідей щодо розвитку глобального інформаційного суспільства. Індекс NRI є узагальнюючим показником, який включає в себе достатньо велику кількість індикаторів стану інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) країни, серед яких – мобільні тарифи та ціни на телефони; доступ домогосподарств до широкопasmового інтернету, доступ до інтернету в школах та інших закладах освіти; розробка мобільних додатків; впровадження нових технологій та інвестиції в них; кібербезпека; адаптованість законодавчої бази до нових технологій; високотехнологічне виробництво тощо. Таким чином, показник NRI є заниженим в Україні порівняно з розвиненими країнами у сфері інформаційно-телекомунікаційних технологій. Найбільш сильним аспектом діджиталізації України є рівень діджиталізації фізичних осіб (37 місце в рейтингу). Найслабкішим аспектом є управління (57 місце) та вплив (57 місце), а також доступ до технологій (45 місце). Загалом Україна займає в рейтингу 50 місце зі 150 країн².

Отже, на сьогоднішній день Україна суттєво відстає від розвинених країн за темпами впровадження діджиталізації. Відносно новий для нашої держави процес діджиталізації має переважно інноваційний характер. У зв'язку з цим, виникає необхідність акцентувати увагу та дослідити нормативно-правове забезпечення діджиталізації державних послуг. У контексті даного питання доцільно акцентувати увагу на те, що нормативно-правове забезпечення діджиталізації державних послуг в нашій державі втілюється на основі низки ключових законодавчих актів, прийнятих як на національному, так і на міжнародному рівнях.

Державна політика відносно інформатизації і діджиталізації в країні забезпечується завдяки дії наступних законодавчих актів: законів України «Про Національну програму інформатизації», «Про інформацію», «Про електронний цифровий підпис», «Про електронні довірчі послуги», «Про

¹ Цифрова модернізація економіки України як можливість проривного розвитку: монографія / Ляшенко В.І., Вишневецький О.С. НАН України, Інститут економіки промисловості. Київ. 2018.

² Міхровська М.С. Цифрова термінологія в публічному управлінні: від оцифрування до цифрового урядування. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 6. С. 142–144. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2021-6/38>.

електронні документи та електронний документообіг», «Про доступ до публічної інформації», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про захист персональних даних». Вагомою є й міжнародно-правова база. На рівні ООН розроблено та рекомендовано країнам до використання модельні закони «Про електронну комерцію» (UNCITRAL Model Law), «Про електронні підписи» (UNCITRAL Model Law). Як відповідь на цей заклик на рівні Європейського Союзу була прийнята директива «Про електронну комерцію». У двох згаданих однойменних документах йдеться про принцип рівності правового статусу як електронного, так і паперового документообороту.

У продовження цього було прийнято Регламент Євросоюзу № 910/2014 Європейського Парламенту та Ради від 23 липня 2014 року щодо електронної ідентифікації та довірчих послуг для цілей електронних транзакцій на внутрішньому ринку, відповідно до якого були скасовані норми Директиви 1999/93/ЄС Європейського Парламенту та Ради¹.

Слід зазначити, що електронне урядування, будучи формою державного управління, є своєрідним фундаментом для надання адміністративних послуг. Тому нині розроблено та впроваджено в життя ряд нормативно-правових актів різної юридичної сили, присвячених зазначеному питанню, зокрема закони України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України», «Про звернення громадян», «Про доступ до публічної інформації», «Про адміністративні послуги», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг» тощо.

З метою удосконалення систем надання адміністративних послуг видано Указ Президента України «Про деякі заходи із забезпечення надання якісних публічних послуг». Цим указом було затверджено деталізований перелік заходів, які необхідно впроваджувати органам публічної адміністрації, а Кабінету Міністрів України (КМУ) доручено забезпечити їх реалізацію.

На виконання заходів, спрямованих насамперед на діджиталізацію послуг, окреслених у цьому Указі, було розроблено Концепцію «Держава у смартфоні», що надалі трансформувалась у Концепцію «Цифрова держава». Концепція містить конкретні практичні кроки, зокрема низку пілотних проєктів, наприклад онлайн-сервіс «Дія» – сайт, а згодом і мобільний застосунок, які об'єднують в єдиному електронному вікні всі послуги, що надає держава громадянам і бізнесу². Так, концепція «Цифрова держава» передбачає реалізацію таких проєктів, як:

– e-Health – електронної системи охорони здоров'я, що спрямована на

¹ Регламент Євросоюзу № 910/2014 Європейського Парламенту та Ради від 23 липня 2014 року щодо електронної ідентифікації та довірчих послуг для цілей електронних транзакцій на внутрішньому ринку : Директива 1999/93/ЄС Європейського Парламенту та Ради. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_240#Text (дата звернення: 16.06.2023).

² Тернуцак М. Удосконалення сервісної діяльності публічної адміністрації в контексті діджиталізації. *Юридичний вісник*. 2020. № 1. С. 95. DOI: <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i1.1565>

отримання максимально можливої кількості медичних послуг онлайн, забезпечення електронного обміну медичною інформацією та реалізації програми медичних гарантій населенню;

- створення у структурі Кабінету Міністрів України Міністерства цифрової трансформації, що відповідає за впровадження електронного урядування, а також утворення у структурі Верховної Ради України Комітету з питань цифрової трансформації;

- запровадження онлайн-сервісу «Дія», в межах якого можна отримати державні послуги у сферах реєстрації бізнесу, будівництва і соціального захисту тощо;

- запуск єдиного електронного кабінету та єдиного електронного підпису; також планується повністю автоматизувати послуги у сфері будівництва, запровадивши е-кабінет забудовника;

- проєкт «е-Малятко», який надаватиме послуги реєстрації народження дитини та її місця проживання, реєстрації немовляти в ЕСОЗ, отримання фінансової допомоги в разі народження дитини, отримання посвідчення дитини та батьків з багатодітної сім'ї;

- проєкт ID-14, який полягає в отриманні 14-річними громадянами паспорта й податкового номера одночасно; також заплановано надання е-послуги щодо реєстрації місця проживання дитини;

- проєкт «е-Пенсія» з функціями онлайн-призначення та перерахунку пенсій, призначення надбавок, допомог, доплат і компенсацій до пенсій, поновлення й переведення пенсійних виплат;

- запровадження SmartID – ідентифікації за електронним цифровим підписом для доступу до всіх е-послуг та підписання е-документів з використанням спеціального мобільного застосунку смартфона;

- проєкт «Цифрові посвідчення громадян»: цифрові водійські права та цифровий студентський квиток, у майбутньому планується розроблення еквівалента цифрового паспорта;

- заміна паперових довідок на електронну взаємодію органів публічної адміністрації;

- запровадження проєкту «е-Резидентство» – надання онлайн статусу нерезидента щодо реєстрації та ведення бізнесу в Україні без необхідності виїзду з країни проживання;

- започаткування онлайн-системи «е-Вибори», що забезпечить автоматизований підрахунок волевиявлення громадян на виборах, і системи «е-Перепис» щодо встановлення кількості населення¹.

Однак, на думку Д. Ісаченка, відсутність чітких критеріїв, засад та стратегічних напрямів реалізації єдиної державної політики щодо впровадження електронного урядування та розвитку цифрових державних послуг і, відповідно, відсутність ефективного контролю виконанням заходів із впровадження електронного урядування з боку держави призводять до

¹ Держава, що допомагає, а не заважає. URL: <https://plan2.diia.gov.ua/> (дата звернення: 16.06.2023).

того, що українська держава значно відстає порівняно з іншими розвиненими країнами за темпами впровадження електронного урядування в сучасних умовах¹.

Н. О. Сидоренко вважає, що попри позитивні статистичні дані, світові практики надання адміністративних послуг весь час оновлюються саме в напрямі напрацювання нових е-сервісів, котрі роблять оптимальним процес одержання послуги. Серед позитивних моментів введення діджиталізації в роботу органів влади можна назвати:

- значне застосування новітніх інформаційно комунікаційних технологій, щоб отримати потрібний ступінь результативності та дієвості;
- змога ухвалення дієвих управлінських рішень (займатися збором і зберіганням багаторічної статистики, вивчення інформації, відповідно до котрих можна одразу скласти план дій та вчасно відреагувати на виклики);
- віднайдення кращого досвіду (зважаючи на інформацію за попередні роки, існування прогнозів на перспективу дає змогу сформувавши план дій, щоб одержати оптимально дієвий результат);
- зможу обміну стандартизованими документами між органами влади та Центрами надання адміністративних послуг (ЦНАП);
- скорочення корупційних ризиків на всіх рівнях і за всіма напрямками (населення не здійснює комунікацію напряму з представниками влади, а одержує послуги онлайн);
- процедуру контролювання та відкритості державних інституцій та урядовців (слугує участі населення в управлінні та аналізуванні ухвалених рішень);
- зможу одержувати адміністративні послуги в період карантину (ЦНАП онлайн) та інше.

Водночас до недоліків введення діджиталізації в роботу органів влади, науковець відносить:

- зможу втручання у приватну сферу (перевищення владних повноважень);
- ймовірний витік особистої інформації (зазвичай винними стають самі користувачі, тому що значна частина з них просто не ознайомлюється з умовами, а відразу дає згоду);
- незахищеність щодо хакерських атак;
- невисокий ступінь цифрових знань населення стосовно новітніх інформаційно-комунікаційних технологій та інше².

М. Тернуцак вважає, що в межах діджиталізації адміністративних послуг варто відзначити запровадження органами публічної адміністрації та іншими державними органами е-сервісів «Електронний кабінет» (наприклад, «Електронний кабінет водія» та інші). Разом із тим зараз триває

¹ Ісаченко Д. Нормативно-правове забезпечення діджиталізації державних послуг. *Аспекти публічного управління*. 2023. № 1. Т. 11. С. 47. DOI: <https://doi.org/10.15421/152306>

² Сидоренко Н. О. Діджиталізація: електронні адміністративні послуги. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. 2021. № 4. С. 13–14. DOI <https://doi.org/10.51547/ppp.dp.ua/2021.4.2>.

процес автоматизації ЦНАПів (Центрів надання адміністративних послуг), що охоплює систему «Електронна черга», «Електронний запис до ЦНАП», системи електронного документообігу («Універсам послуг»), онлайн-консультування, відеонагляду, звукозапису¹.

Додатково слід звернути увагу на те, що у науковій літературі виділяють цілу низку переваг та недоліків діджиталізації. Так, до переваг досліджуваного процесу віднесено: високий рівень конкурентоздатності; зниження рівня витрат часу на обробку інформації; економія коштів; зростання лояльності споживачів; підвищення позитивних якостей підприємства. До недоліків діджиталізації належать наступні: потреба залучення спеціалістів із високим рівнем кваліфікації в окремих сферах економіки (у випадку використання діджитал-технологій некваліфіковані фахівці можуть зашкодити репутації підприємства); відсутність стабільності існуючих переваг².

Ряд науковців стверджують, що діджиталізація економічної галузі може відігравати роль ефективного інструмента детінізації економіки. Зокрема, це віднайшло свій прояв у забезпеченні взаємодії між підприємництвом та державним сектором, у процесі якої має місце використання цифрових платіжних інструментів з метою підвищення ефективності та прозорості державних і приватних операцій. До основного інструментарію детінізації економіки із використанням діджитал-технологій віднесено наступні: технології блокчейн; можливість реєстрації підприємницької діяльності в режимі онлайн; електронні процедури декларування доходів, розрахунку податків та інших обов'язкових платежів; використання обов'язкового режиму електронного податкового адміністрування; оплата праці шляхом використання електронних технологій тощо³.

Трансформаційні процеси, які відбуваються в економіці країни, впровадження інформаційних технологій можуть підвищити конкурентоспроможність підприємницьких структур. Саме розвиток та впровадження цифрових інновацій можуть забезпечити ефективність стратегічних дій та подальших змін у діяльності підприємств нашої держави⁴.

Висновки. Підсумовуючи вище сказане, слід зазначити, що в сучасних умовах діджиталізація є одним із пріоритетних та стратегічних напрямів реформування й стратегічного розвитку соціально-економічної сфери України, а також завдяки використанню діджитал-технологій –

¹ Тернушак М. Удосконалення сервісної діяльності публічної адміністрації в контексті діджиталізації. *Юридичний вісник*. 2020. № 1. С. 97. DOI: <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i1.1565>.

² Коробка С. В. Діджиталізація підприємницької діяльності. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна*. 2021. № 100. С. 91. DOI: <https://doi.org/10.26565/2311-2379-2021-100-09>.

³ Кіржецька М., Кіржецький Ю. Діджиталізація економічних процесів як напрям детінізації економіки України. *Галицький економічний вісник*. 2020. Т. 62. № 1. С. 67. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2020.01.064.

⁴ Малишко Є. О. Діджиталізація на фінансовому ринку: переваги та недоліки. *Економіка та суспільство*. 2022. Вип. № 39. С. 73. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-39-34>.

інструментом детінізації економіки. Діджиталізація економічних процесів є рушійною силою нашої держави на шляху до європейської інтеграції. Вельми актуальним в наш час є перезавантаження системи державного управління, яка в умовах активного впровадження діджиталізації, перш за все, потребує впровадження передових технологій у сфері інформаційного забезпечення державного управління, удосконалення національної інформаційно-комунікаційної системи, а також організації структурованого доступу до національних інформаційних ресурсів. Розвиток електронних послуг значно осучаснює та модернізує підходи до надання адміністративних послуг і стає однією з форм взаємодії публічної адміністрації із фізичними особами-підприємцями. Впровадження діджиталізації в діяльність органів виконавчої влади є ключовим фактором, який позитивно впливає на прозорість, ефективність та відкритість функціонування органів виконавчої влади щодо надання адміністративних послуг фізичним особам-підприємцям. Крім того, вбачається, що процес діджиталізації адміністративних послуг надасть можливість за допомогою впровадження е-сервісів в цілому модернізувати процес звернення до органів виконавчої влади і отримання від них послуги фізичною особою-підприємцем, а також призведе до вагомих позитивних змін у сфері е-документообігу (обігу електронних документів) між ними.

Слід акцентувати на тому, що вдосконалення нормативно-правового регулювання діджиталізації адміністративних послуг в нашій державі має відбуватися шляхом поетапної реалізації наступних заходів, а саме: 1) розробити та прийняти новітню національну Стратегію розвитку електронного урядування до 2030 року та визначити конкретні поетапні кроки для її впровадження за допомогою чіткого плану заходів; 2) з метою підвищення якості надання органами виконавчої влади адміністративних послуг фізичним особам-підприємцям вкрай необхідно розробити та прийняти новітній Закон України «Про розвиток електронного урядування», який би містив критерії виконання конкретних поставлених завдань, чітко визначених виконавців, величину фінансових ресурсів, визначення обмежень, а також режимів функціонування електронного урядування в цілому.

Прийняття і впровадження наведених вище документів в цілому матиме стратегічне значення та сприятиме якомога ефективнішому використанню діджиталізації в діяльності органів виконавчої влади щодо надання адміністративних послуг фізичним особам-підприємцям в умовах сьогодення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Держава, що допомагає, а не заважає. URL: <https://plan2.diia.gov.ua/> (дата звернення: 16.06.2023).

2. Ісаченко Д. Нормативно-правове забезпечення діджиталізації державних послуг. *Аспекти публічного управління*. 2023. № 1. Т. 11. С. 44–49. DOI: <https://doi.org/10.15421/152306>.
3. Кіржецька М., Кіржецький Ю. Діджиталізація економічних процесів як напрям детінізації економіки України. *Галицький економічний вісник*. 2020. Т. 62. № 1. С. 64–70. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2020.01.064.
4. Коробка С. В. Діджиталізація підприємницької діяльності. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна*. 2021. № 100. С. 88–96. DOI: <https://doi.org/10.26565/2311-2379-2021-100-09>.
5. Лапін А. В., Грінчук І. О., Оленюк Д.О. Діджиталізація економіки в Україні: сучасний стан та перспективи. *Електронний журнал «Ефективна економіка»*. 2022. № 7. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2022.7.22>.
6. Ляшенко В. І., Вишневський О. С. Цифрова модернізація економіки України як можливість проривного розвитку : монографія / НАН України ; Інститут економіки промисловості. Київ. 2018. 252 с.
7. Малишко Є.О. Діджиталізація на фінансовому ринку: переваги та недоліки. *Економіка та суспільство*. 2022. Вип. № 39. С. 67–73. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-39-34>.
8. Міхровська М.С. Цифрова термінологія в публічному управлінні: від оцифрування до цифрового урядування. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 6. С. 142–144. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2021-6/38>.
9. Регламент Євросоюзу № 910/2014 Європейського Парламенту та Ради від 23 липня 2014 року щодо електронної ідентифікації та довірчих послуг для цілей електронних транзакцій на внутрішньому ринку : Директива 1999/93/ЄС Європейського Парламенту та Ради. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_240#Text (дата звернення: 16.06.2023).
10. Сидоренко Н. О. Діджиталізація: електронні адміністративні послуги. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. 2021. № 4. С. 11–15. DOI: <https://doi.org/10.51547/ppp.dp.ua/2021.4.2>.
11. Тернушак М. Удосконалення сервісної діяльності публічної адміністрації в контексті діджиталізації. *Юридичний вісник*. 2020. № 1. С. 93–100. DOI: <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i1.1565>.
12. Brennen S., Kreiss D. Digitalization and digitization. Culture digitally. 2014. URL: <https://culturedigitally.org/2014/09/digitalization-and-digitization/> (дата звернення: 15.06.2023).

Стаття надійшла до редакції 02.09.2023

Svitlana M. POPOVA,

Doctor of Science in Law, Professor

(*Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine*)

Maksym An. TELNY,

Postgraduate Student

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

THE ROLE OF DIGITALIZATION IN THE ACTIVITIES OF EXECUTIVE GOVERNMENT BODIES REGARDING THE PROVISION OF ADMINISTRATIVE SERVICES TO NATURAL PERSONS-ENTREPRENEURS

The article analyzes the role and reveals the importance of digitization in the activities of executive authorities in providing administrative services to natural persons-entrepreneurs in today's conditions. The trend and direction of the implementation of digitalization in the activities of executive authorities regarding the provision of administrative services to natural persons-entrepreneurs have been analyzed. The advantages and disadvantages of the implementation of digitization are listed. It has been established that, as of today, digitalization in the activities of executive authorities regarding the provision of administrative services to natural persons-entrepreneurs is mainly of an innovative nature, however, both applied and theoretical, as well as a legislative basis can be seen for the Ukrainian state to strengthen its position at the level of development of information and communication technologies and network economy among other countries of the world.

Keywords: *digitization, administrative services, executive power bodies, individual entrepreneur.*